

Α. Μ. θελήσας νὰ μὴ ἀμελήσω τί τὸ δυνάμενον νὰ κα-
ταστήσῃ τὴν ὑποδοχὴν ἀξίαν τοῦ ἡγεμόνος, προσδιώ-
ρισα 100,000 φιορινίων διὰ φωτογυσίας καὶ πυρο-
τεχνήματα· ὅτι ὅμως ὁ ἑπάρχος δὲν ἐπιτρέπει νὰ
γίνωσι τὰ πυροτεχνήματα, διὰ τὸν κίνδυνον τὸν ὅποιον
ῥῥόναντο νὰ τρέξωσιν αἱ καλάμιναὶ στέγαι τοῦ χω-
ρίου· καὶ ὅτι τελευταῖον, θεωρῶν τὴν χρηματικὴν ἐ-
κείνην ποσότητα ὡς ἱερὰν, ἕνεκα τοῦ εἰδικοῦ καὶ
ἐξῆς βασιλικοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἦτο προσδιωρισμένη,
ἰκέτευον τὴν ἄδειαν νὰ ἔλθω νὰ καύσω τὰ τραπε-
ζογραμμάτια μου ἐν αὐτῷ τῷ κοιτῶνι τοῦ μονάρ-
χου, ἐν εἴδει φωτογυσίας. Ὁ θαλαμηπόλος, ἀπο-
ρησας μεγαλῶς, ἔπευσε νὰ ἀναρρήσῃ εἰς τὴν Α. Μ.
τὴν εὐλαβεστάτην ταύτην πρόθεσίν μου, καὶ ἐπανήλ-
θεν ἀμέσως ἀναγγέλλων, ὅτι ἡ Α. Μ. κατενόηθη
πολὺ ἀπὸ τὸ ἄκουσμα, ἔτι ἐδέχετο τὴν θυρίαν μου καὶ
ὅτι ἐπιτρέπει νὰ εἰσελθῶ, συνεπαγόμενος, ἐννοεῖται, καὶ
τὰ φιορινιά μου. — Ἐῖναι παλαιὸς τρελλὸς, προσέθηκεν
δ' αὐτοκράτωρ· πρέπει νὰ τὸν εὐχαρισήσωμεν. Ἄς φέρῃ
τὰ τραπεζογραμμάτια του. . . καὶ ἡμεῖς πάλιν δὲν τὰ
καίωμεν. — Βλέπετε, ἐξηκολούθησεν ὁ μισάνθρωπος
μειδιῶν, τρίβων τὰς χεῖρας καὶ καταβιβάζων ταπει-
νῶς τὴν κεφαλὴν, ὅτι ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ δελεάσω
τὸν αὐτοκράτορά μου, νὰ διαφθείρω τὸν βασιλέα μου
καὶ νὰ βεβηλωθῶ εἰκοθεν ὅτι εἰμπορεῖ καὶ αὐτὸς νὰ
πωληθῇ, καθὼς ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΩΔΗ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Εἰς Ἐρωτα.

Εἰς ῥόδα μίαν μέλισσαν
Ἐπνώπτουσαν ὁ Ἔρωσ
Δὲν εἶδε, κ' εἰς τὸν δάκτυλον
Ἐτρώθ' εἰς ἓνα μέρος.
Πῶ πῶ! εὐθὺς ἐφώνησε,
Τὰς χεῖρας του πατάξας,
Καὶ πρὸς τὴν χαριτόβρυτον
Μητέρα του πετάξας.
Ἐχάθην! κράζει, μητέρ μου,
Ἐχάθην! ἀποθνήσκω!
Πονῶ, πονῶ! καὶ φάρμακον
Τοῦ πόνου δὲν εὐρίσκω.
Μ' ἐκέντρωσ' ἐν ζωύφιον,
Τὸ πτερωτὸν ἐκείνο,
Ὅπου τὸ λέγουσιν μέλισσαν!
Εἰπέ μου, τί νὰ γίνω!
Ἡ δὲ ὠραιοπρόσωπος,
Ῥοδόστομος Κυθήρα,
Μὲ γέλωτα τοῦ Ἐρωτος
Κυιτάζουσα τὴν χεῖρα,

Ἄν ἡ κεντρῶτα μέλισσα
Πονῇ, τὸν λέγει, τόσον,
Τὰ θέλη ὅμως, τέκνον μου,
Τὰ ἰδικά σου, πόσον;

Σοφ. Κ. Καρύδης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ. Πολλοὶ ἤκουσαν
ἴσως μέχρι τῆς σήμερον, περὶ προλήψεως τινος ἐπιπο-
λαζούσης μεταξὺ τοῦ λαοῦ τῆς Πρωσίας, ἤτοι περὶ
γυναικὸς τινος λευχείμονος, ἐμφανιζομένης συνήθως
εἰς τὰ ἐν Βερολίνῳ βασίλεια, κατὰ τὴν παραμονὴν
μεγάλου τινὸς συμβάματος, ἀφορῶντος τὴν βασιλικὴν
οἰκογένειαν. Ἡ γυνὴ αὕτη ἐφάνη τὸ 1840, ὀλίγον
πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Φρεδερίκου Γουλιέλμου τοῦ Γ'.
Ὁ δὲ λαὸς προσθέτει ὅτι, ὡς ἂν ἡ λευχείμων αὕτη
κυρία φορεῖ ἔνδυμα κατάλευκον, ἡ ἐμφάνισίς της
θεωρεῖται ὡς οἰωνὸς ἄριστος ἐὰν ὅμως τὰ χεῖρόκτια,
της εἶναι μαῦρα, ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια πρέπει νὰ προσ-
τοιμασθῇ εἰς τὸ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τι δυστύχημα. Ἐ-
φημερὶς τις τῆς Μαγδεβούργης ἀνήγγειλεν ἐσχάτως
μετὰ σπουδαιότητος, ὅτι ἡ λευχείμων κυρία ἐφάνη εἰς
τὸ παλάτιον τοῦ Βερολίνου τὴν νύκτα τῆς 10 τοῦ
παρελθόντος Ἀπριλίου, εἰς στρατιώτην φρουροῦντα
ἐν τῇ αἰθούτῃ τῶν Ἑλβετῶν. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν
τοῦ στρατιώτου, ἤτις κατεγράφη ἀμέσως ἐν πρωτο-
κόλλῳ, ἡ γυνὴ αὕτη παρουσιάσθη ἔμπροσθέν του αἰ-
φνιδίως, καὶ διεβη διὰ τῆς αἰθούσης. Ὁ στρατιώτης
ἐφώνησε τρίς, *εἰς εἰ!* καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀπεκρίθη, τὴν
κατεδίωξε μὲ τὸ λογχοφόρον του ὅπλον· ἀλλ' ἐν τα-
σοῦτῳ τὸ φάντασμα ἐγένετο ἄφαντον. Δὲν λέγει ἡ
ἐφημερὶς ἐὰν ὁ στρατιώτης παρετήρησεν ὁποῖου χρώ-
ματος ἦσαν τὰ χεῖρόκτια τῆς λευχείμονος. Ὅσοι πα-
ρακολουθοῦσι τὴν Αὐλὴν τοῦ Βερολίνου εἰς τὸν ἀδιέ-
ξοδον λαβύρινθον τῶν Γερμανικῶν ὑπαθέσεων, ἤθελον
βεβαίως πορευθῆναι ἐκ τῆς μυστηριώδους ταύτης ἐμφα-
νίσεως, ἐνδειξίν τινα περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν
ἀγώνων εἰς οὗς ἀπεδύθη πρὸ τριῶν ἐτῶν ὁ ἡγεμὼν
τῆς Πρωσίας.

Υ. Γ. Παράδοξος σύμπτωσις! Τὴν εἰδησιν ταύ-
την ἀνεγνώσαμεν εἰς τὰς προτελευταίας Γαλλικὰς
ἐφημερίδας· αἱ δὲ τελευταῖαι ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἐγένε-
το ἀπόπειρα δολοφονίας κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς
Πρωσίας!

ΜΕΓΑΣ ΑΔΑΜΑΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ. Ὁ πολῦτιμος
οὗτος λίθος, ὅστις στολίζει σήμερον τὸ αὐτοκρατορι-
κὸν σκήπτρον τῆς Ρωσίας, ἀνῆκε κατὰ πρῶτον εἰς
τὸν Ναδὶρ Σάχην, καὶ εἶναι εἰς τῶν δύο ὀγκωδεστάτων
ἀδαμάντων ὁτινεὶς ἐλάμπρινον τὸν θρόνον τοῦ κατακτη-
τοῦ τούτου· ὠνομάζοντο δὲ, ὁ μὲν ἡλῖος τῆς ἡμέρας,
ὁ δὲ σελήνη τῶν ὀρέων. Ὅταν ὁ Ναδὶρ Σάχης ἔδο-